

Fylkesrådet i Nord-Trøndelag

Nord-Trøndelag fylkeskommune

SAKSPROTOKOLL

Sak nr. 11/177

NOU 2011:6. Et åpnere forskningssystem. Fagerbergutvalget. Høring

Behandlet/Behandles av	Møtedato	Sak nr .
Fylkesrådet i Nord-Trøndelag	17.10.2011	11/177

Saksbehandler: Arild Egge

Arkivsak: 11/02858

Arkivkode: 000

Fylkesrådsleders innstilling til vedtak:

Nord-Trøndelag fylkeskommune har følgende merknader til NOU 2011:6 – Et åpnere forskningssystem:

Nord-Trøndelag fylkeskommune mener utvalgets definisjon av begrepet ”velfungerende forskningssystem” i for stor grad er vurdert ut fra om forskningen er ryddig organisert og om den resulterer i mange internasjonale publikasjoner. Utvalget har etter vår vurdering i for liten grad vurdert begrepet ut fra om forskningen er velfungerende i forhold til å løse problemer og bidra til utvikling av samfunnet

I et regionalt utviklingsperspektiv er det viktig at den offentlig finansierte forskningen har sterk relevans til de samfunnsmessige utfordringene som landet har, ikke minst sett fra et regionalt ståsted. En framtidrettet forskningspolitikk med vekt på et åpnere forskningssystem burde derfor hatt en sterkere vektlegging på dette aspektet. Slik NOUen framstår har den primært konsentrert seg om den akademiske delen av problematikken, med sterkt fokus på et system som belønner publisering og sitering.

For et fylke som Nord-Trøndelag, med en relativt liten høgskole og ellers mindre FoU-miljø vil dette kunne få dramatiske konsekvenser for framtidig mulighet for å utøve en forskningsaktivitet som er relevant for å utvikle samfunnet.

Dersom utvalgets forslag om å etablere et Forskningsbarometer følges opp videre, bør derfor de indikatorer som omhandler publisering og sitering tones ned til fordel for indikatorer som ivaretar den dimensjon som omhandler relevans og formidling av forskningsresultater til praktisk nytte for samfunnet.

I lys av dette bør et framtidig system for forskningsfinansiering i Norge i større grad også hensynta regionale høgskoler og regionale institutters rammebetingelser for å drive forskning og samfunnsutvikling. I disse miljøene er forskertettheten lavere enn ved de større institusjonene og mulighetene for å oppnå publiseringspoeng kan begrenses av

dette. Det bør derfor også legges inn sterkere incentiver som kan bidra til at disse aktørene i større grad kan drive forskningsvirksomhet som er meritterende.

Utvalget foreslår at en større andel av de forskningsressurser som i dag fordeles gjennom de regionale helseforetakene, bør fordeles gjennom nasjonale, åpne konkurransearenaer – enten gjennom Forskningsrådet eller ved opprettelse av et eget nasjonalt helseforskningsråd. Vi mener at erfaringene med dagens praksis i hovedsak er gode, og at den gir mulighet for bygge sterke regionale helseforskningsmiljø. Samtidig vil vi understreke viktigheten av å se både forskningen/forskningsmidlene gjennom helseforetakene mer i sammenheng med de samlede helseutfordringene i regionene. Samhandlingsreformens utfordringer og folkehelsearbeidet er eksempler på områder der slik samordning vil være nyttig og nødvendig.

Det er positivt at det tas til orde for økt produksjon av doktorgrader. Imidlertid må den økning som det her legges opp til baseres på samfunnets etterspørsel etter relevant kunnskap på områder der forskningen kan bidra til utvikling. Det må også legges opp en strategi for hvordan denne økningen kan fordeles regionalt, uten at dette går på bekostning av forskningens kvalitet. Hvordan en gjennom dette kan bidra til økt tetthet av doktorgrader i næringslivet, ikke minst i SMB-segmentet, blir her en spesiell utfordring det må legges vekt på i det videre arbeidet.

Det foreslås en økning i rammene for den frie forskningen og begrunnelsen for dette er at Norge gjennom for lave bevilgninger til dette området går glipp av mye god forskning. Dette forslaget vil, sett fra vår side, favorisere den forskning som foregår i universitetssektoren, og bare i liten grad kunne gi positive bidrag til høgskole- og instituttsektoren. Vi mener at forskningen skal være brukerrelevant og så langt som råd avspeile samfunnets behov for ny kunnskap på relevante områder. I dette ligger også at de tema som det forskes på må ha et langsiktig perspektiv og gjøre det mulig for fagmiljøene å bygge seg opp over tid.

Et av forslagene som utvalget har kommet med er at en større andel av departementenes bevilgninger til forskningsinstitutter bør fordeles etter åpen konkurranse. Vi er ikke uenig i en slik vridning, men vil igjen understreke viktigheten av at forskningens relevans og kopling både til behov i næringsliv og forvaltning blir et viktig vurderingskriterium når disse midlene fordeles.

De siste årene er det gjennom Forskningsrådet etablert ordninger som har som formål å styrke regionenes innflytelse på forskningen. Gjennom VRI-programmet (Virkemidler for regional FoU og Innovasjon) og etableringen av de regionale forskningsfondene har regionene mulighet til å forme satsinger som er tilpasset egne utfordringer og muligheter. Det er viktig at et framtidig system for finansiering av forskning i Norge fortsatt ivaretar dette.

Protokoll:

Innstillingen ble enstemmig vedtatt